

ONBEVOEGDE UITOEFENING ALS ONRECHTMATIGE DAAD

De tijden veranderen!

Collega A. STEHOUWER schrijft ons:

In het vorige nummer werd onder bovenstaande titel, na weergave van de overwegingen in het arrest van het Hof te 's Hertogenbosch, aan het slot vastgesteld dat het initiatief, om de onbevoegde uitoefening door middel van een burgerlijk rechtsgeding tegen te gaan, aan het juridisch inzicht van de raadsman van de Tilburgse collega's zou zijn ontsproten. Deze, en de redactionele commentator met hem, hoopt dat het arrest in de praktijk een duchtig wapen zal blijken te zijn.

Het zij mij vergund uit de historie te mogen putten om aan te tonen dat, ter zake van de bestrijding der onbevoegde uitoefening, reeds lang alles „anders" had kunnen zijn.

In de dertiger jaren, dus ruim een kwart eeuw geleden, kwam ik tot de veronderstelling dat het wellicht mogelijk zou zijn om deze te lijf te gaan door te stellen dat hierbij van een onrechtmatige daad vanwege „oneerlijke concurrentie" kon worden gesproken. Vervuld van deze gedachte ging ik op een ochtend naar wijlen Mr. G. H. NORD THOMSON, toentertijd juridisch adviseur van de Maatschappij. Mijn zienswijze werd met enthousiasme begroet en er werd meteen een dagvaarding geconcipieerd, gericht tegen een bepaalde onbevoegde te Rotterdam, namens enige in Kralingen gevestigde tandartsen, een topografisch min of meer van gescheiden wijk van de Maastad, waar ook de onbevoegde opereerde. Dit gezamenlijk optreden was de voorwaarde die Mr. NORD THOMSON stelde.

Het proces werd gevoerd in kort geding voor de president van de Rotterdamse rechtbank, waarbij de gedaagde een verbod werd opgelegd om enige tandheelkundige (be)handeling te verrichten op straffe van een dwangsom voor elke overtreding.

Mr. NORD THOMSON was zeer ingenomen met dit succes; hij had trouwens een voortreffelijk pleidooi gehouden. Hij legde een en ander voor aan het hoofdbestuur van de Maatschappij, want – zoals hij mij meedeelde – waren zijn plannen van veel verdere strekking. Het leek hem n.l. dat het langs die weg mogelijk zou zijn om alle onbevoegden uit eenzelfde grote stad en bloc voor de rechter te dagen en een verbod met dwangsom te doen opleggen. Hij stelde zich voor om door een passende samenwerking van de in aanmerking komende organen en doortastend optreden, op die wijze de onbevoegde uitoefening een halt toe te roepen.

Dit plan werd echter door het hoofdbestuur destijds verworpen. Men was namelijk van oordeel dat de professe die het als voorheen diende te houden op de schade, die aan de volksgezondheid werd toegebracht en er nimmer van mocht worden uitgegaan, dat met de bestrijding ook een zakelijk, burgerlijk of materieel belang van de tandartsen was gemoeid. Men vreesde vooral dat volksvertegenwoordigers zouden concluderen: „Zie je wel, de aap komt uit de mouw, de heren geven toe dat hun financiële belangen in het geding zijn. Ze stoten de mannen van de techniek het brood uit de mond en de volksgezondheid, waarvan zij de mond vol hebben, zal hun een zorg zijn."

Deze opvatting, mij indertijd kenbaar gemaakt door wijlen collega BACKER DIRKS, en ingegeven door de angst om iets te doen dat in tegenspraak zou zijn met het hoog houden van het principe der beroepswaardigheid, heeft Mr. NORD THOMSON de gelegen-

heid ontnomen om zijn plannen door te voeren. Eerstgenoemde liet mij zelfs duidelijk merken dat hij mijn initiatief in het algemeen beneden onze waardigheid achtte.

Zeer teleurgesteld door deze gang van zaken hebben wij het vonnis maar opgeborgen. De betreffende onbevoegde is rustig zijn gang blijven gaan, verhuisde vanuit een volksbuurt naar een meer in aanzien zijnd woongedeelte. Zo gaat dat.

Toen ik eens hoorde dat men in Brabant veel voelde voor een overeenkomstig proces heb ik het vonnis jaren geleden toegezonden aan een collega aldaar, destijds belast met de leiding van de Commissie-B.O.U.T. Als ik wel ben ingelicht is ook hij gestuit op tegenkanting van „hogerhand”.

Thans lees ik dan in het Tijdschrift dat ginds resultaat is bereikt; ik weet natuurlijk niet of dit initiatief nieuw was of nog een laat gevolg van hetgeen eerder te Rotterdam heeft plaats gehad.

Het komt mij echter voor dat wij thans rijkelijk laat zijn. Er is sindsdien zoveel gebeurd in die 25 jaren; de beruchte „instituten” hebben hun kans ruimschoots benut en met hun exploitanten nog tal van anderen. Deze lieden hebben laten zien wat doortastendheid vermag. Het wil mij voorkomen dat wij sterk hadden gestaan als indertijd was geluisterd naar Mr. NORD THOMSON.

Na kennisneming van de commentaar leek het mij niet ondienstig een verslag van de betreffende gang van zaken in het verleden eraan toe te voegen.

BINNENLAND

DE HOOFDREDACTEUR GEDECOREERD

Op Koninginnedag is aan Prof. P. H. BUISMAN, oud-hoogleraar te Utrecht, de onderscheiding uitgereikt van Officier in de Orde van Oranje Nassau.

INAUGURATIE PROF. VAN AMERONGEN

Onder grote belangstelling hield op 4 mei 1959 prof. J. v. AMERONGEN, hoogleraar in de conserverende tandheelkunde te Utrecht zijn inaugurele rede in de aula van de Universiteit aldaar. Op een zeer druk bezochte receptie daarna maakten velen uit alle delen van het land gebruik van de gelegenheid om de nieuwe hoogleraar te complimenteren. De rede, getiteld „Extension for prevention” zal t.z.t. in dit tijdschrift verschijnen.

KLINISCHE AVOND VOOR TANDARTSEN IN HET ACADEMISCH ZIEKENHUIS TE GRONINGEN

Op vrijdag 10 april 1959 werd de 32e klinische avond gehouden in het Academisch Ziekenhuis te Groningen.

Het programma omvatte:

1. Mej. N. GROENIER – Aesthetische correctie met behulp van brugwerk, bij een patiënte met palatoschisis, met projecties en demonstratie patiënt.
2. G. BOERING – De uitgeslagen tand, met projecties.
3. J. F. BEEK – Toepassing van een oral screen, met projecties.
4. A. J. G. PIETERS – Epulis gigante cellulaire, met projecties.
5. Prof. M. HUT – Kanker in de mond beginnende met „kiespijn”, met projecties.